

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2014 r. – Lupin przeciwko Komisji**(Sprawa T-680/14)**

(2014/C 439/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lupin Ltd (Maharashtra, Indie) (przedstawiciele: M. Pullen, R. Fawcett-Feuillette, M. Boles, Solicitors, V. Wakefield, Barrister i M. Hoskins QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie w jakim stwierdza ona naruszenie art. 101 TFUE przez Lupin; i/lub
- uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na Lupin; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca żąda stwierdzenia nieważności części decyzji Komisji C(2014) 4955 final z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie AT.39612 – Perindopril (Servier).

Na poparcie skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja naruszyła prawo stwierdzając, że skarżąca popełniła naruszenie ze względu na cel art. 101 TFEU. Skarżąca twierdzi, że:
 - twierdzenie Komisji jest niezgodne z prawem, gdyż stosuje ona zupełnie nowe i nieprawidłowe kryterium prawne. W szczególności wymaga ono zapłaty „silnej zachęty”, co zdaniem skarżącej nie odzwierciedla istniejącego orzecznictwa oraz jest błędne z prawnego punktu widzenia;
 - podejście Komisji nie uwzględnia ani nie zapewnia skuteczności nie tylko celom prawa konkurencji, lecz również celom prawa patentowego oraz nowoczesnej procedury cywilnej. Zdaniem skarżącej Komisja powinna była ocenić kwestię ograniczenia ze względu na cel na podstawie doktryny dodatkowych ograniczeń i/lub odnosząc się do zasad uznanych w wyroku Wouters. Brak takiego działania stanowi naruszenie prawa.
 2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Komisja naruszyła prawo twierdząc, że skarżąca dokonała naruszenia ze względu na skutek art. 101 TFEU. Skarżąca uważa, że podejście Komisji przy ustalaniu, czy ugoda w sprawie patentów stanowiła naruszenie ze względu na skutek odznacza się takimi samymi brakami jak jej podejście w związku z naruszeniem ze względu na cel.
 3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja bezpodstawnie nałożyła grzywnę na skarżącą, a nałożona grzywna była ewentualnie zbyt wysoka i powinna być obniżona. Skarżąca podnosi, że:
 - zarzucane nieprawidłowe działanie było nowe i nie mogło być ukarane grzywną, ewentualnie wyłącznie symboliczną grzywną;
 - grzywna nie odzwierciedla wagi i czasu trwania zarzucanego naruszenia oraz jest nieuzasadniona;
 - Komisja nie uwzględniła wartości własności intelektualnej przeniesionej przez skarżącą na Servier;
 - Komisja naruszyła zasadę równego traktowania w związku z grzywną nałożoną na Krka.
-